

Gedichtje voor dames...

Toen de eerste rimpels kwamen was ik in paniek,
ik liet mijn face toen liften in een prijzige kliniek.

Nou, mijn man vond het fantastisch, mijn gezicht was weer elastisch.

Niks geen rimpels, niks geen vouwen, net zo glad als bij ons trouwen.

Tot mijn man zei 'het is misschien gek...maar jouw kop past niet meer bij je nek'

Ach, een kleine ingreep, ze trekken dit dus strak
en geven hier een sneetje, anders krijg je daar een zak.

Nou, mijn man was heel tevreden over wat ze met me deden.

De chirurg zat met mijn borsten in z'n maag want nu zaten die volgens hem veel te laag.

Toen ze waren opgehesen, leken ze een beetje klein,
maar met siliconenvulling mochten ze er best weer zijn.

Nou, ik zag mijn man ontvlammen, want ik had dus zulke prammen.

Toen op een avond na het vrijen, keek hij peinzend naar mijn dijen.

En al had ie geen duidelijke kritiek, ik ging toch weer terug naar de kliniek.

Ik had trouwens ook een buikje, dus na enig overleg
liet ik dat meteen ontvetten, ze zuigen dat in no-time weg.

Om tegelijkertijd mijn billen, minstens zo'n stuk op te tillen.

Ik was op ieder feestje weer in tel, maar zat wel heel strak in mijn vel.

Mijn man was niet meer zo op zijn gemak,
want op straat riepen jongens 'ga je lekker.... ouwe zak'.

Nou, toen kocht ie een toupetje, en een veel te strak korsetje.

Hij ging wandelen en trimmen, en in het fitnesscentrum gymen.

En maandenlang volgde hij een rigoureuus dieet,
tot hij zonder reden in de sauna overleed!

Daar stond ik op het kerkhof mooi te wezen aan het graf,
maar nu hij erin lag was de aardigheid eraf.

Nu laat ik de kwabben zwellen, en ik zal u wat vertellen.

Dames, laat je niet verlakken, laat de boel toch rustig zakken.

Met gladgestreken nekken, valt het leven niet te rekken!

Koester buik en onderkinnen, de echte schoonheid zit van binnen !